

Karel Prančl

Analýza individuálního herního výkonu

(posudek vedoucího práce)

Požadavky současného elitního fotbalu kladou na hráče neustále vyšší nároky z pohledu herní způsobilosti. Proto zjišťování změn ve struktuře herního výkonu, potažmo objasňování činnostního profilu u konkrétní hráčské funkce má své opodstatnění, především pro přenos poznatků do tréninkové praxe. Předložená diplomová práce, sepsaná na 97 stránkách textu, včetně schémat, tabulek a části příloh, se pokusila tento problém řešit na příkladech výkonů hráčů při ME 2004.

V celku rozumně strukturovaný obsah do 4 hlavních částí s důrazem na výzkumnou část a s menším rozsahem části závěrečné. **Úvod** velmi obecně přibližuje problematiku fotbalu se závěrečným konstatováním ve směru tématického zaměření.

Teoretická část má ryze kompilační charakter a teoreticky vymezuje příslušné determinanty herního výkonu s tvrzením, že odlišné individuální výkonové předpoklady i odlišné způsoby participace na výkonu působí na kvalitu herního výkonu (bude toto tvrzení v práci uchopeno?). Této důležité části není věnována patřičná pozornost, neboť diplomant vychází pouze ze základní literatury (Dobry, Dovalil..) bez reakce na další možné přístupy tohoto druhu. Absentují citace z dalších odborných pramenů i konkrétnější údaje, východiska pro následné vymezení cíle a jednotlivých úkolů. Některé podkapitoly jsou neúplné (viz. v kap.2.2. schází zmínka o herních kombinacích a obranných herních systémech). Autor nevyužil žádných zahraničních citací a vychází jen z některých diplomových prací z nedávné doby.

Ve výzkumné části uvedené hypotézy představují určitý rozpor, když v té první se hovoří o určité identičnosti, v druhé pak o výskytu rozdílných nároků na jednotlivé determinanty (vysvětlit!!). Podobné nepřesnosti jsou při vymezování cíle a úkolů. Metodologické postupy jsou postavené na tvorbě kategoriálního systému, kde nejsou precizním způsobem definovány jednotlivé kategorie. Co znamená přijímání míče, jaký je rozdíl v obcházení soupeře a v řešení situací 1:1. Proč v činnostní participaci se vymezuje jen podíl na rychlém protiútku (str. 34)? Je třeba vysvětlit pojmy postupný, rychlý, kombinovaný protiútok. Vlastní hodnocení sledovaných hráčů má pouze kvantitativní charakter, pouze v položce „ztráty míče“ lze uvažovat o kvalitativním hodnocení. Tento způsob hodnocení vytrhuje činnostní strukturu z kontextu děje utkání a nevypovídá nic o vztahových charakteristikách, potažmo o činnostní participaci (např. činnostní rádius není konfrontován s konkrétními herními úkoly hráče, totéž platí o vztahu participace k základnímu rozestavení). Uvedenou komparaci (tabulka č.41) nelze provést již jen z důvodu jedinečnosti každého utkání. Proč v uvedené tabulce (č. 41) nejsou zahrnuty všechny položky kategoriálního systému?

Kapitola 3.9 „významné herní situace“ není teoreticky uvedena a tak není známo k jakému účelu slouží (jde o určitou modelovou situaci činnostní participace v konkrétním rozestavení, nebo jen o náhodně vybraná řešení?). Podobně v kap. 3.10 – aplikace do praxe, nesouvisí uvedená doporučení s vlastním výzkumem (např. doporučení rozvíjet start na míč).

Závěrečná část působí rovněž velmi vágním způsobem. Místo zhodnocení vlastního šetření s metodologickými přístupy autor cituje některé výsledky prací s podobným zaměřením (Rychtr, Štěch, Ron) a k tomu ještě u hráčů v jiných hráčských funkcích. Schází podrobnější postižení a uvedení problematiky, které si diplomant zadal v cíli a úkolech práce (např. v čem jsou rozdílné nároky hráčské funkce v závislosti na herním rozestavení?).

Závěr: Přes velké množství uvedených údajů, práce trpí teoretickou i metodologickou nepřipraveností a mnoho naznačených problémů nebylo adekvátně vyřešeno. Místo

seriózního činnostního profilu konkrétní hráčské funkce, autor předložil velmi obecně pojaté formulace, které nemají vyznaný vliv do tréninkové praxe.

Hodnocení: *šleu*

23.9.2007

PhDr. Marič Buzek, CSc.